

han har opstillet det efter de hidtil gældende Regler —, vil af de Grunde, som jeg anførte, da jeg havde Ordet første Gang her — jeg skal ikke gentage dem —, blive meget betydeligt forringet, og der vil komme meget store Udgifter til. Jeg ved vel, at der er en Margin at løbe paa, den Margin, der ligger i Prisnedgangen, som jo vil gøre sig gældende paa forskellige Punkter paa Budgettet og mest af alt paa Lønningensbudgettet ved den Regulering, som vil være en Følge af det kommende Pristal af Februar. Men jeg fastholder min Mening, at dette ikke vil være tilstrækkeligt, og at det vil vise sig, at den høje Regering vilde have haft i højeste Grad Brug for den Margin, som den har sat til ved Opgivelsen af en af de Skatter, som gennemførtes af den foregaaende Regering, og navnlig ved Gennemførelsen af Loven om Konjunkturtillæget. Jeg tror, at den højtærede Regering noget undervurderer Tillægsbevillingslovens Betydning. Principielt set skulde Tillægsbevillingsloven nu skrumpe ind til noget næsten betydningsløst. Jeg antager, at allerede naar Tillægsbevillingsloven for 1925—26 — den bliver ikke nær saa slem som Tillægsbevillingsloven for 1926—27 — foreligger, hvilket vil ske om faa Maaneder, vil den høje Regering blive belært om, at der er endnu noget, der hedder Tillægsbevillingsloven, og at det er en ganske betydningsfuld Faktor. Maa jeg i Forbindelse hermed sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der mente, at jeg havde taget fejl paa et Par Punkter, at det havde jeg ikke. Det er den højtærede Minister, der har læst mindre nøjagtigt. Jeg sagde, at der var tjent 4 Millioner paa Kullene, og derimod stod en Merudgift til Konjunkturtillæget, som kom noget op derimod. Den højtærede Minister mente, at jeg var af den Mening, at dette Konjunkturtillæg ikke var opført paa Finanslovsforslaget for 1926—27. Det har jeg intet sagt om og intet ment om, men jeg havde den Opgave, som den højtærede Minister vil se ved igen at kaste et Blik paa min Tale, at foretage en Overvejelse af, hvorledes Finanslovsforslaget for 1926—27 stod til Regnskabsresultaterne for 1924—25. Der maatte jeg gøre gældende, at der er den Færvør fremfor Regnskabet for 1924—25, at der var Besparelser paa Kullene, men paa den anden Side var der Konjunkturtillæget, men de var begge indenfor Finanslovens Rammer. Andet har jeg heller aldrig sagt. Den højtærede Finansminister mente, at jeg havde undervurderet den Margin, som ligger i den Pris-

nedgang, som er sket, efter at Finanslovsforslaget er blevet udarbejdet, og som yderligere formodentlig vil ske. Jeg har udtrykkelig reserveret mig, at her ligger der en Margin, en Margin, som dog efter min Mening ikke er tilstrækkelig til at dække den Mindreindtægt, der vil komme som Følge af Nedgangen i Aaret 1926—27, men det vil nu Fremtiden vise. Jeg mener, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har opstillet sit Budget noget optimistisk, og jeg finder dér en Støtte i de Tal, der foreligger for os, den kendelige og stærke Nedgang, der er i Statsvirksomhedernes Balance, saaledes som den nu foreligger opgjort for os indtil ultimo September. Dér har vi for 1924—25, for de 9 Maaneder, et Overskud, bortset naturligvis fra Forrentning og Afskrivning, som jo ikke findes paa disse Opgørelser, paa 9 859 000 Kr., men for indeværende Finansaar 6 619 000. Paa Postvæsenet havde vi — beregnet paa samme Maade — for 1924—25 et Overskud paa 964 000, men for i Aar er der et Underskud paa 1 411 000. Paa Telegrafvæsenet er der for 1924—25 et Overskud paa 1 355 000, i Aar et Overskud paa 670 000. Nu er det sandt, at paa Postvæsenet og Telegrafvæsenet har den højtærede Minister regnet med nogen Nedgang, men dog ikke en Nedgang, der nær kommer op mod den Nedgang, de Tal, jeg nys har nævnt, antyder. Og paa Statsbanerne har han, hvad jeg særlig bebrejdede ham, regnet med en meget betydelig Opgang. Han har regnet med, stadig væk bortset fra Forrentning og Amortisation, en Opgang fra 5 569 000 i 1924—25 til 10 900 000 i 1926—27. Jeg benægter slet ikke, at den højtærede Minister har stillet det op efter de sædvanlige Regler, men hvad jeg bestrider, er det rent faktiske, at han virkelig kan regne med disse Tal, idet de endelige Tal vil give en meget betydelig Skuffelse.

Hvad Gældsafbetalingen angaar, accepterede den højtærede Finansminister Forholdet 31,7 Mill. Kr. Afbetaling og 23 Millioner ny Gæld, altsaa en Fremgang af 8,7 Millioner. Han var beskednere end det ærede Medlem Hr. Rode, som regnede med 17,3, fordi han ikke tog de 8 Millioner med. Men der er noget, der hedder at være mere royalistisk end Kongen og mere katolsk end Paven, og det synes næsten, som om det ærede Medlem i sin nuværende politiske Fase har sat sig dette til Opgave. Men her er der jo at bemærke, at af de 31,7 Millioner i Gældsafbetaling er de 20 650 000 fremkommet ved Valutaydelsen, og nu vil jeg jo sige, at en Finansminister kan gøre større